

CHTELNIČAN

štvrt'ročník obce Čhtelnica

1208

1. písomná zmienka

ROČNÍK V.

JÚL - SEPTEMBER 2015

ČÍSLO 3

NEBO PLNÉ ŠARKANOV

• Foto: P. Bašnáková

Tento rok, na rozdiel od toho minulého, **ŠARKANIÁDE** prial. 4. októbra na pyramíde v Čhtelnici vietor zodvihol na oblohu desiatky šarkanov od výmyslu sveta. Niektorí mali naozaj skvosty, ktoré si vyrobili sami.

Okrem toho si deti aj so svojimi rodičmi mohli zasúfažiť v rôznych disciplínach, či opieť nejakú dobrotu. OZ ďakuje sponzorom: PD Čhtelnica, Potraviny Sama, ZŠ Čhtelnica.

LETNÝ TÁBOR

Za dobrý priebeh letného tábora, zábavu a stráženie našich ratoleští ďakujú rodičia všetkým čhtelnickým animátorkám. Str. 12 a 13.

Viac fotografií zo šarkaniády a z letného tábora si môžete pozrieť na obecnej stránke www.chtelnica.sk.

• Foto: OZ Čhtelnica

Z OBECNEJ MATRIKY

PRÍHOVOR STAROSTU OBCE

Srdečne blahoželáme...

97 rokov oslávia
Štefánia Marikovičová

94 rokov oslávia
Františka Polakovičová

92 rokov oslávia
Anna Holecová

91 rokov oslávia
Albína Dostálová
Mária Hlúchová

90 rokov oslávia
Ján Wolzberger
Emília Dzurenková
Mária Rešková

85 rokov oslávia
Anna Blanáriková
Zuzana Mráziková
Anna Koprivová
Jana Lukačovičová
Milan Bílik

80 rokov oslávia
Angela Bocánová
Augustín Ilenčík
Anna Bíliková
Ján Hercek

Vitajte medzi nami!

Tamara Čičmanská
Dominik Račkovič
Eliška Brhelová
Martin Vavák
Petra Ševčovičová
Alžbeta Einšpiglová
Bianka Valovičová
Zuzana Novotná
Kristián Jankovič
Juraj Abramovič
Gregor Abramovič
Daniel Hlaváč
Juraj Kern

Veľa šťastia na spoločnej ceste životom...

MUDr. Monika Červeňanská a
Ing. Stanislav Soják
Mgr. Jana Žigayová a
Mgr. Michal Galba
Barbora Pásztorová a
Martin Blanárik
Ing. Veronika Prvá a Ján Bolla

S úctou spomínáme...

Gizela Jarábiková, 77 r.
Milan Líška, 63 r.
Miroslav Rajzík, 36 r.
Milan Blanárik, 64 r.
Ivan Samuhel, 58 r.
Jozef Bílik, 68 r.

Vážení čitatelia. Držíte v rukách jesenné číslo pravidelného číselníka. Na nasledujúcich stranách a v jednotlivých článkoch sa dozviete, čo sa v našej obci udialo v priebehu leta a skorej jesene. Krásne letné počasie, v niektorých momentoch až prihorúce, akosi rýchlo ubehlo a zrazu tu máme pokročilú jeseň spolu so zberom úrody a prípravou na zimu. Od príspevkov starostu sa očakáva zhodnotenie uplynulého obdobia a oboznámenie s tým, čo život v našej obci ovplyvní v najbližšom období.

Spoločenský život v obci sa odvíjal v dovolenkovej a prázdninovej nálade. Počas júlových dní sme si až nadmieru užili horúce lúče slnka, ktoré nám v niektorých momentoch pripomenuli, čo môžeme čakať od globálneho otepľovania našej planéty. August bol takisto nekompromisný a čuduj sa svete, tesne pred hoci sa nám počasie ako zvyčajne pokazilo.

Kultúrne leto v Chtelnici vyjasnila výstava Kruhu organizovaná v priestoroch základnej školy, ktorej úroveň z roka na rok rastie. V auguste sme si pripomenuli 71. výročie vyhlásenia Slovenského národného povstania. Toto výročie má zvláštny význam v období pokračujúcej vojny na Ukrajine či v iných končinách sveta a takisto na začiatku narastajúcej utečeneckej krízy v Európe. Slovenské národné povstanie bolo vyhlásené ako reakcia na fašizmus, ktorý spôsoboval utrpenie medzi obyvateľmi. Bola to ideológia rasovej nadradenosti spolu s prvkami náboženskej neznášanlivosti, ktorá mala na svedomí vyše 72 miliónov obetí na celom svete. Dnes sa začína rozhorievať čoraz viac ohnísk konfliktov, ktoré sú spôsobené vytváraním ekonomického otroctva na jednej strane a náboženského fanatizmu na strane druhej. Ten je očividne motivovaný ekonomickým zotročovaním veľkých oblastí rozvojového sveta, miešaním kultúr a náboženstiev. To prináša neuveriteľnú krutosť a nenávisť príslušníkov sfanatizovaných etník. Túto históriu si treba stále pripomínať, a preto je smutné, keď sa na spomienkových slávnostiach schádza čoraz menej občanov. Avšak ako vraví klasik, aj keď si len jeden spomenie, spomienka stále žije. Trochu viac priestoru som venoval tejto téme, ale verím, že to nie je na škodu.

V septembri sme sa mohli zúčastniť na akciách obce Mikroregiónu nad Holeškou. Išlo o Kapustové hody v Trebaticiach či Cyklo Holeška Tour. O oboch podujatiach si máte možnosť prečítať v tomto vydaní. Mesiac október nám spestrila šarkaniáda a výstava plodov jesene organizované OZ Naša Chtelnica a miestnou organizáciou zväzu

záhradkárov. A zrazu sme na pár riadkoch zdokumentovali tri mesiace života nás všetkých.

Život obce je však tak isto aj sumárom akcií investičných. Obec pokračovala v rekonštrukcii koryta potoka na námestí pri malom parku. Keďže lávka cez potok bola poškodená roztopašnými deťmi do takej miery, že musela byť odstránená, bolo potrebné vypracovať projekt na jej rekonštrukciu a znovuvybudovanie.

V prvých júlových dňoch začala firma Eurobuilding a. s. rekonštrukciu časti číselníka kaštieľa. Keďže doba realizácie tejto prestavby je obmedzená, Obecný podnik služieb spol. s r. o. podpísal zmluvu na rekonštrukčné práce v značných finančných objemoch. Cieľom rekonštrukcie, ktorá musí byť ukončená v tomto roku je vytvorenie priestorov pre spoločenské využitie dvoch bašt kaštieľa a pivničných priestorov. V týchto priestoroch bude vytvorená výstava z histórie obce a jej slávnych osobností, prírody a galéria na výstavy a spoločenské podujatia. Týmto by som rád vyjadril ľútosť nad tým, že sa nám nepodarilo začať plánovanú rekonštrukciu Šimončiovej ulice. Prostriedky určené na túto rekonštrukciu v tohtoročnom rozpočte budú naplánované na rok budúci. Týmto sa ospravedlňujem občanom spomínanej ulice a prosím ich o trpezlivosť. Tak isto ich musím upozorniť, že ako prvá bude realizovaná rekonštrukcia vodovodu, následne výstavba splaškovej a dažďovej kanalizácie a až na záver to bude nový asfaltový povrch. Jednoducho sa niektoré operácie nedajú preskočiť.

V súčasnosti prebieha rekonštrukcia priestorov zubnej ambulancie zdravotného strediska. Jeden z cieľov rekonštrukcie je vytvorenie priestoru pre röntgenový prístroj, ktorý odstráni potrebu cestovať za týmto vyšetrením do okolitých miest a zlepši úroveň poskytovaných služieb.

Predpokladá sa, že zubný lekár začne v Chtelnici ordinovať v januári 2016.

Obec v mesiacoch október a november spolu s OPS spol. s r. o. bude likvidovať skládku stavebného odpadu v lokalite Dubník. Vláda Slovenskej republiky schválila novelu zákona o odpadoch. V zmysle tejto novely bude zavedený množstevný zber drobných stavebných odpadov. To znamená, že už nebude možné bezplatne vyvážať do tejto lokality. Odpad sa bude vážiť a jeho likvidácia bude sponplatená v zmysle schváleného VZN.

V súvislosti s tým bude každé vysypanie odpadu v čase mimo prevádzkových hodín zberného dvora riešené ako priestupok. Pri väčšom objeme odpadu to môže byť aj trestný čin. Vzhľadom k tomu, že väčšinu priestorov máme monitorovaných kamerovým systémom a fotopascami, odporúčam všetkým tým, ktorí takto porušujú zákon,

aby sa toho vyvarovali a dodržiavali prevádzkové hodiny zberného dvora. Po rekultivácii nebude tolerované žiadne porušovanie zákona o odpadoch. Treba si uvedomiť, že zberný dvor poskytuje dostatok priestoru na likvidáciu odpadov a má svoj prevádzkový čas.

Ing. Peter Radošínský
starosta obce

Vinotéka Wineport na námestí ponúka:

- 9 druhov čapovaných vín
- fľaškové vína
- zapožičiavame výčapné zariadenia i vína na Vaše oslavy či svadby

utorok - piatok: 9:00-17:00, sobota: 8:00-12:00
tel.: 0902 894 505

L'expédition de Chtelnica à Paris alebo AKO CHTELNIČANÉ PARÍŽ DOBYLI

Prolog: Na jar sa v Chtelnici objavuje plagát s textom: Paris 6. – 8. augusta 2015, 5-dňový zájazd do Paríža, tak neváhame a prihlasujeme sa.

6. august 2015 – deň prvý: V Chtelnici sa objavujú spoluobčania (aj my, „cezspoľní“) s kuframi a „kabelami“ a všetci mierime na autobusovú zastávku, kde sme už očakávaní vedúcou zájazdu, Barborou Bocánovou, ktorá každého počastuje tekutým darčekom od starostu. Novučičský autobus CK Bubo má trochu problém s lokalizáciou Chtelnice, ale nakoniec sa dostaví, účastníci zájazdu nasadnú a takmer 1400 kilometrov začína ubiehať v dobrej nálade, so spevom. S pribúdajúcimi hodinami sa síce (nevedno, aký fyzikálny zákon tu platí) nohy predlžujú a stále ťažšie sa zmestia medzi sedadlá, ale nakoniec sa podarí väčšine zaspať.

7. august 2015 – deň druhý: Chladné ráno v Paríži je príjemnou zmenou po urputných horúčavách u nás a my už vieme, kde je Latinská štvrť s Pantheonom, Luxemburské záhrady, Sorbona a bulvárom Saint-Michel, mierime na Ile de la Cité – ostrov na Seine, kde sa nachádza známa katedrála Notre Dame. Po prehliadke „Chrámu Matky Božej v Paríži“ obed a potom už Louvre, kde si naplno

uvedomíme, že Paríž nie je len vôňa kávy a croissantov, šarmantné ženy a elegantní muži, ale najmä tisíce turistov a všetci túžia vidieť Monu Lisu práve vtedy, keď vy. K tomu všetkému vám pred nosom šermujú so selfie tyčou ako mušketeri vo Versailles v časech jeho najväčšej slávy.

8. august 2015 - deň tretí: Do Versille mierime i my. Nemôžeme sa ubrániť pocitu, že úcta k histórii má zmysel a pri čakaní na lístok si mnohí povzdychnú: „Keby už bol aj náš kaštieľ takto opravený.“ A krásne záhrady s hrajúcimi fontánami nás naladia na popoludnie na romantickom Montmartre. Foto pri Moulin Rouge, nekonečné schody k bazilike Sacré-Couer a potom už potulky uličkami tohto bohémkeho kopca.

9. august 2015 – deň štvrtý: Asi každému napadne otázka, čo môže byť na železe znitovanom do tvaru veže pekné. Je to zvláštne, ale Eiffelova veža je naozaj krásna a ešte krajšie je vidieť z jej 300 metrovej výšky mesto. Niektorí po vlastných, iní výťahom, prechádzame opäť neodmysliteľnou kontrolou batožiny, ktorá medzi nami objaví potencionálnych teroristov s vreckovým nožikom a pilníkom, ktoré sú im zabavené a mesto si zase môže spokojne vydýchnuť.

Nасыtění pohľadom na „Eiffellovku“ a výhľadmi, ktoré poskytuje, sa tešíme na typický francúzsky trojchodový obed v typickej parížskej štvrti, kam sa presúvame metrom za živej produkcie rôznych hudobných nástrojov. A keď sa povie typický, tak je samozrejme jasné, že aj so slimákmi, na ktoré sme však nie všetci mali žalúdok. A urobili sme dobre, lebo plavba loďou po Seine, ktorá nasledovala nám nepokojný žalúdok mohla rozhojdať. Zatiaľ nám rozhodli nervy hlavne nepatrične priebojní, plavbychtiví turisti, ktorých s' a by jedna mater mala a pod horou Fudži ryžou prikrmovala... Pohľadom zo Seiny sme sa rozlúčili s Parížom a ešte posledná cesta po Champs-Élysées končiacej Víťazným oblúkom (Na budúci rok to tam Sagan určite vyhrá!).

10. august 2015 – deň piaty: Cesta autobusom ubieha pri spomínaní a plánovaní ďalších ciest, ktoré občianske združenie Naša Chtelnica ešte usporiada. Určite sa pridajte, Chtelniciania sú výborní spolucestovatelia.

Epilóg: Paríž je dobytý, nech žijú južné Čechy a Praha. Bon Voyage!

V. Roháčová

• Foto: P. Roháč

BYLINKOVÝ RAJ NA MORAVE

Už v predchádzajúcich číslach novin sme sa mohli dočítať, že Chtelnica má svoju partnerskú obec na Morave. Čo-to sme sa o nej dozvedeli, ale predsa, vidieť na vlastné oči je niečo iné. Tak sme sa partia z Chtelnice rozhodli, že vyrazíme do Čejkovic.

V nedeľu 6. septembra nasadáme do auta v Chtelnici a tešíme sa na bylinkové slávnosti, ktoré sa zrovna v tento deň konajú v Čejkoviciach.

Pri vstupe do obce nás prekvapí hustá premávka, plné parkoviská, ale usporiadatelia majú všetko pod kontrolou. Ukážu nám voľné miesto na parkovanie a nás ohromí počet návštevníkov. Dozvedáme sa, že minulý rok návštevnosť presiahla vyše 6000 nadšencov bylinkových slávností.

Firma Sonnentor, kde sa slávnosti konajú každoročne, sa nachádza na kraji obce. Mierne stúpame popri krásnych moravských viniciach s dozrievajúcim hrozienkom a už o niekoľko metrov nás vítajú stánky s tradičnými remeslami. V poslednom stánku tesne pred Sonnentorom nás k sebe volajú dve panie v tradičných krojoch, ktoré nám namiešajú bylinky podľa nášho výberu. Navyše zadarmo.

Filozofia nadovšetko

Firma Sonnentor sa zaoberá prevažne výrobou bio-čajov a bio-korení. Funguje od roku 1992 ako dcérska spoločnosť rakúskej firmy Sonnentor. Základným motívom tejto firmy je spracovanie a výroba produktov z kontrolovaného ekologického poľnohospodárstva. Spoločnosť žije a prezentuje sa myšlienkou trvale udržateľného rozvoja a v jej duchu tak aj koná. To znamená, že revitalizuje staré výrobné areály, ktoré prestali plniť svoju pôvodnú funkciu a vnáša do nej nový život. Nestavia teda na zelenej lúke a nezaberá tak ďalšiu poľnohospodársku pôdu.

Už pri vstupe sprevádzanom vôňou

byliniek vchádzame do firmy, kde má byť prehliadka priestorov spolu s výkladom. Nadšená pracovníčka Sonnentoru nám pomaly odhaľuje tajomstvo zrodzenia nálevového vrecka. Rozpráva, že v súčasnosti firma spolupracuje s približne 30 biofarmármi z celej ČR, zamestnáva cez 70 zamestnancov a v spolupráci s materskou firmou v Rakúsku vyváža tovar do viac ako 50 štátov po celom svete. 25 % produkcie je určenej pre miestny trh, ktorý zahŕňa aj naše Slovensko, ďalej Poľsko, Maďarsko a Pobaltské republiky.

Prechádzame cez sklady, kde sú umiestnené veľké vrecia s usušenými bylinami. Máme možnosť vidieť sekačku na byliny a zoznamujú nás aj so samotnou výrobou. Slečna nás upozorňuje, že predtým, ako byliny dajú do samotnej výroby, musia prejsť rozsiahlou kontrolou, ktorá musí potvrdiť, že daná rastlina spĺňa podmienky. Sú nasadené vysoko citlivé detektory kovov a magnetov pre zachytenie prípadných kovových nečistôt. Pokiaľ je všetko v poriadku, bylina ide do výroby. Šetrne usušené byliny sa ručne balia do vreciek následne do krabičiek a do priesvitných obalov, v ktorých ich už my nakupujeme v obchodoch. Sonnentor kladie veľký dôraz aj a výber obalových materiálov. Používa prevažne také, ktoré sú recyklovateľné (filtračný papier, materiál z kukuričného škrobu pre pyramídové nálevové vrecká, celulózová fólia). Po prehliadke a výklade máme chuť začať tam pracovať aj my.

Po samotnej prehliadke prichádzame do predajne Sonnentoru. Poviem vám, bylinkový raj! Ťažko si vybrať. Rôzne druhy čajov, korenia, sada sv. Hildegardy, detská sada Bio-Rarášci, káva, kakao, zdravé semienka, sladké a slané dobroty, sirupy, šťavy... Bez ujmy bankomatovej karty nevyjdete!

Vedľa predajne nás láka novootvorený čajový salón s kaviarňou. Okrem svojich

• Skladové priestory, Foto: P. Bašňáková

jedinečných bylinkových čajov ponúkajú vynikajúcu kávu z Nikaraguy, domáce limonády z biosirupov a dezerty od cukrárok z Čejkovic a okolia.

Sme nadšení ich filozofiou, tým ako to tam funguje, ako to tam vyzerá. Bylinkové slávnosti sa konajú každý rok. A určite Vám odporúčame toto podujatie navštíviť. Okrem spomínaného sú tam pripravené akcie pre deti, divadlo, občerstvenie, predaj biokozmetiky, biopotravin a „vyhlídka na výsluní“. Z tejto terasy nielen že máte možnosť nahliadnúť na zelenú strechu, ale vo výške 245 m n. m. je pri dobrej viditeľnosti vidieť až na Slovensko a Malé Karpaty, alebo do rakúskych Álp a vrh Schneeberg. Ale už dosť, z vône byliniek sa predsa nenajeme!

Je sa na čo pozerať

Pomaly schádzame dolu do obce a bez veľkého hľadania vchádzame do miestnej reštaurácie. Tá je umiestnená v podzemí tak, ako známe Templárske sklepy. Aj na tie sa ideme pozrieť. Z umiestnených sudov dýcha dávna história. A ako by to bolo, keby na Morave neokúsime dobré víno. Nakoniec končíme vo vinárni u miestneho pána Sýkoru. Tu zhodnotíme, že sa naozaj oplatí Čejkovice navštíviť. A určite sa sem vrátíme. A rovno aj plným autobusom z Chtelnice. Čo poviete?

-RED-

• Foto: P. Bašňáková

KRUH OPÄŤ VÍTAZNE

Klub regionálneho umenia a histórie so sídlom v Chtelnici sa na III. ročníku turnaja tvorivosti stretol v súboji proti pohodlnosti a pasivite a opäť sa tešil z víťazstva. Na 2. mieste skončila pohodlnosť a na 3. pasivita. Turnaj sa odohrával 22. až 30. augusta v priestoroch ZŠ Chtelnica.

Po slávnostnom „výkope“, ktorému predchádzal kultúrny program v podaní Ruženy Lukačovičovej, prof. Karola Kapellera, mladučkej Margarátky Ondrejčkovej, ktorá svojim krásnym spevom rozčítala nejednu dušičku a príhovore predsedu sa „ženstvo a mužstvo“ v zložení: Petra Bašnáková – fotografia, maľba, Ivana Jankovičová – textilná tvorba, maľba, Michaela Kubíková – fotografia, Ján Lukačovič – drevorezba, Peter Lukačovič – fotografia, Ružena Lukačovičová – poézia, Vladimír Lužinský – fotografia, poézia, Eva Marikovičová – keramika, maľba, Lukáš Marikovič – maľba, Rudolf Pavelský – maľba, Emil Piešťanský – karikatúra a Stanislav Slabý – historický artefakt, všetci z Chtelnice a Jana Hanuliaková z Kočína – maľba, Marta Hlavatá z Kátloviec – maľba, textilná tvorba, prof. Karol Kapeller z Bratislavy, avšak čestný občan Chtelnice – poézia, Matej Slabý z Lančára – maľba na dreve, Petra Šimnová – textilná tvorba a Jozef Vrbovský – maľba, obaja z Dolného Lopašova, ujalo svojej hry, ktorú držalo pevne v rukách až do konečného

• Členovia Kruhu na na vernisáži, Foto: P. Babka

hvizdu.

Možno konštatovať, že jeho „sila“ rastie s prílivom nových, mladých posíl (P. Bašnáková, M. Hlavatá, súrodenci Marikovičovi). Aby úroveň a kvalita „hry“

rástla naďalej, potrebuje podporu, fanklub. To môže priniesť dobrú úrodu a dobré výsledky, ktoré by KRUH pre Chtelnicu a región rád prinášal. Návštevnosť na podujatí presvedčila členov KRUHu, aby v turnaji pokračovali. Všetkým účastníkom „súboja“, a návštevníkom výstavy patrí poďakovanie od aktívnych hráčov – vystavujúcich členov klubu.

Radi by sme nabudúce privítali aj tých, ktorí si k nám cestu ešte nenašli. Veríme, že si porozumieme a niečím ich aj v ďalšom ročníku prekvapíme.

PS: KRUH obidva zápasy vyhral kontumačne, lebo pohodlnosť a pasivita nastúpili na stretnutie.

V. Lužinský
predseda klubu

Dielo sl. Marikovičovej, Foto: M. Slabý

• prof. Kapeller so sestrou Mgr. Krivdovou
Foto: P. Babka

V TREBATICIACH TO ŽILO KAPUSTOU

Tradičné trebatické Kapustové hody sa uskutočnili v sobotu 19. septembra v miestnom Areáli zdravia. Deviaty ročník sprevádzalo slnečné počasie, živá hudba a bohaté občerstvenie.

„Akcia vznikla na podnet miestnej organizácie Jednoty dôchodcov Slovenska a je obrovskou prezentáciou našej obce. Približne v 50. rokoch minulého storočia sme dostali prezývku kapustári, keďže kapusta bola najväčším vývozným, ale aj spotrebným produktom Trebatíc. Jednota dôchodcov nám týmto podujatím umožnila vrátiť sa do minulosti, pripomenúť si našich predkov a ich zvyky. Trebatičania opäť spojili sily, celý týždeň pripravovali v domácnostiach rôzne jedlá z kapusty a ponúkajú tak kúsok našej histórie všetkým hosťom,“ tešil sa starosta Juraj

Valo.

Návštevníci z blízkych dedín, ale aj z Piešťan, Hlohovca či Trnavy si pochvalovali priateľskú atmosféru, teplé počasie, folklórnu hudbu, vynikajúce jedlá a burčiak. Okrem kapustových lokší, osích hniezd, plnených guľôčok alebo klasických kapustníkov mohli ochutnať aj kapustnicu súťažných družstiev z Boroviec, Trebatíc, Rakoviec, Veselého, Chtelnice a Dolného Lopašova. Z víťazstva sa tešili Chtelničania a výťažok z predanej kapustnice venovali miestnemu folklórnemu súboru Kapustár.

„Za tých pár hodín sa tu minulo približne 400 litrov burčiaku a 200 kilogramov kapusty. Na pečenie sme spotrebovali skoro 160 kil múky,“ prezradila predsedníčka obecnej Jednoty dôchodcov Anna Jankechová. Okrem

obce a dôchodcov priložilo ruku k dielu aj miestne poľnohospodárske družstvo. Organizátorom poskytlo množstvo zeleniny a ďalších surovín.

zdroj: piestanskydenik.sk
článok vyšiel v Piešťanskom týždni č. 39

• Chtelnický tím, Foto: Piešťanský týždeň

PRED ŠTYRIDSIA TIMI ROKMI ...

Rok 1975 bol veľmi bohatý na významné politické udalosti. Z domácich udalostí boli najvýznamnejšie: Aprílové zasadnutie pléna ÚV – KSČ, ktoré navrhlo zvýšenie dôchodkov o 60,- až 200,- Kčs, ktoré vstúpi v platnosť od 1. 1. 1976. Oslavy 30. výročia oslobodenia Československa slávnou Sovietskou armádou, ktoré sa stali príležitosťou na vyjadrenie vďaky a oddanosti nášho ľudu k najvernejšiemu priateľovi a spojencovi, k Sovietskemu zväzu. Veľkolepé oslavy sa konali v dňoch 8. a 9. mája v celej našej vlasti a ich vyvrcholenie bolo koncom júna, kedy sa konala celoštátna IV. spartakiáda v hlavnom meste, v Prahe. Voľba prezidenta ČSSR dňa 29. mája 1975 na Pražskom hrade, kde bol jednohlasne zvolený s. Dr. Gustáv Husák, rodák z Dúbravky. Voľba predsedu SNR dňa 7. júla 1975 na Bratislavskom hrade, kde bol zvolený s. Viliam Šalgovič z Ružindola. Z medzinárodných udalostí bol významný spoločný let kozmických lodí Sojuz – Apollo so sovietskymi a americkými kozmonautmi. Ďalej to bola konferencia o európskej bezpečnosti a spolupráci v Helsinkách, ktorá sa konala za účasti 33 európskych štátov a 2 zámorských – USA a Kanady. Bol tu podpísaný „Záverečný akt“, ktorý sa stane historickým medzníkom vo vývoji európskych dejín 20. storočia a má zaručiť Európe trvalý mier. Je to pekný výsledok mierového úsilia socialistických krajín.

V roku 1975 sa v našej obci vystavali nasledovné objekty a boli prevedené tieto stavebné práce: Regulácia potoka v časti Horná ulica na Teplici. Bola dokončená výstavba lesnej správy v priestore Tehelne, ktorá bola daná do užívania v decembri. V tom istom mesiaci bola dostavaná nová 15-bytová družstevná jednotka, vedľa dvoch 12-bytoviek. Bola novo prevedená úprava námestia – vyasfaltovanie priestorov, vybudovanie vodnej fontány a parkoviska pri Hviezde a obrúbenie predzahrádok. Tieto práce boli ukončené v auguste (k hodom). Hodnota tohto diela činí 420 000 Kčs. Boli vyasfaltované cesty Kúrie a priestory okolo kultúrneho domu JRD. Ďalej boli v obci postavené dve autobusové čakárne.

Na počesť 30. výročia oslobodenia boli organizované brigádnicke práce pri úprave okolia školy, pri výstavbe hádzanárskeho ihriska, pri výsadbe zelene a okrasných kríkov na Námestí, v Malom parku, pri JRD a ostatných verejných priestranstvách. Pokračovalo sa vo výstavbe garáží pri Práporčickej škole MV v Chtelnici.

V roku 1975 vydal MNV 4 užívacie a 5 stavebných povolení. Bolo prevedené nové očíslovanie všetkých domov a pomenovanie všetkých ulíc v obci a ich označenie príslušnými tabuľkami. Naša obec postupne dostáva vzhľad mesta a má predpoklad stať sa 6. mestom okresu.

Obyvateľstvo

V roku 1975 sa narodilo v našej obci 58 detí. Zomrelo 17 občanov, z ktorých traja mali občianske pohreby.

Manželstvo uzavrelo na MNV 39 párov, z toho 32 párov občanov Chtelnice. Občianske preukazy boli slávnostne vydané 77 žiakom ZDŠ dňa 29. mája. Odovzdávanie preukazov sa konalo v obradnej sieni MNV za prítomnosti predstaviteľov obce a školy. Preukazy odovzdával s. Vojtech Miezga, tajomník MNV.

Do obce sa prisťahovalo 53 občanov a 32 sa odsťahovalo. V auguste sa z obce odsťahovala s. učiteľka Jana Poliaková – Plačeková, ktorá vyučovala na miestnej ZDŠ matematiku. Odišla do

Popradu za manželom. V mesiaci december sa prisťahoval do obce nový vedúci Lesnej správy s. Viliam Gáži i s rodinou.

Zbor pre občianske záležitosti pri MNV uskutočnil v roku celkom 67 akcií, z toho 9 osobitných uvítaní detí do života, 7 spoločných uvítaní pre 52 detí, 12 občianskych sobášov, 2 dvadsaťpäťročné výročia sobáša, rozlúčka s pôrodnou asistentkou Paulínou Piešťanskou pri odchode do dôchodku (10. 1. 1975) a rozlúčky s brancami 29. marca a 26. septembra 1975.

Pri 26. výročí založenia najmladšej organizácie PO SZM bol dňa 28. apríla uskutočnený slávnostný sľub pionierov. Sľub skladalo 40 žiakov 4. A a 4. B triedy pri pomníku padlých. Sľub skladali do rúk skupinovej vedúcej PO s. Heleny Klčovej za prítomnosti predsedu DO KSS a riaditeľa školy s. J. Oravského, tajomníka MNV s. V. Miezgu a triednych učiteliek Márie a Filomény Bašňákovéj.

Správa obce

Obec spravoval MNV v tom istom zložení ako v roku 1974. Schôdze rady MNV sa konali pravidelne. Bolo uskutočnených 13 schôdz s účasťou 93 členov rady. Plenárnych schôdz MNV bolo celkom 6 s účasťou 129 poslancov.

Na úseku zásobovania obyvateľstva potravinami a priemyselným tovarom sa nevyskytli žiadne nedostatky. Ceny tovarov sa nezvýšili. Trh bol dostatočne zásobený potrebným tovarom. V roku 1975 boli získané nové predajné priestory. Pri hornom bufete bola zo skladov zriadená predajňa potravín a adaptáciou bývalého hostinca „Na rohu“ bol vytvorený bufet, ktorý bol daný do prevádzky v júni 1975.

Pri MNV boli v činnosti tie isté prevádzkarne ako v roku 1974. V roku 1975 bola zriadená v obci na „Prítrskovci“ opravovňa veľkokapacitných kuchynských zariadení.

O dobrej životnej úrovni obyvateľov našej obce svedčia i tieto údaje: v obci je 115 majiteľov osobných automobilov, občania vlastnia 556 televíznych prijímačov, odoberajú 686 rôznych novín a časopisov, z toho 453 denníkov a 233 ostatných časopisov. Dôchodok poberá 527 občanov v celkovej sume 437.761 Kčs a priemerný mesačný dôchodok na jedného dôchodcu je 830,- Kčs. V obci je 521 rozhlasových prijímačov a 70 telefónnych účastníkov.

Priemysel

Na úseku priemyslu pracuje v obci závod Piešťanka v priestoroch budovy MNV, ktorý vyrába tak ako po iné roky rôzny konfekčný tovar. Počet 65 pracovníkov sa nezmenil. Priemerný mesačný zárobok na jedného pracovníka činil 1 522,- Kčs. Tento závod plánuje výstavbu nových výrobných priestorov v bývalej Tehelni nákladom 2,5 milióna korún. Zameranie staveniska bolo uskutočnené v decembri a stavebné práce sa majú naplno rozbehnúť v roku 1976.

V našej obci pracuje i pobočný závod Trikota v priestoroch JRD. Závod mal 37 zamestnancov, z toho 36 žien. Vedúca strediska je súdr. Emília Lagová a majsterka prevádzky je s. Matilda Kubalová. Stredisko zatiaľ pracuje na I smenu, v roku 1976 sa plánuje zvýšiť počet pracovníkov na 50.

Veľmi liknavo pokračuje výstavba závodu na opracovanie kameňa.

Prepis je zachovaný v pôvodnej úprave a pravopise. Je krátený.

Kronikár Jaroslav Císar

POĽOVNÁ ZVER V NAŠOM REGIÓNE

DANIELIA ZVER V CHTELNICI

Daniel škvrnitý (Dama dama) má pôvodný domov v oblasti juhovýchodnej Európy a Malej Ázie až po Perzský záliv. Odtiaľ sa už v stredoveku začali daniele dovážať do parkov a zverníč európskych štátov ako okrasná zver. Na Slovensku sa objavujú až v druhej polovici 19. storočia. Začiatkom 20. storočia sa už začína chovať táto zver aj vo voľných revíroch najmä v Malých Karpatoch, na Čebovskej Bukovine, v Strážskych a Zemplínskych vrchoch. S cieľom zlepšiť jej trofejovú kvalitu sa k nám doviezlo veľa vynikajúcej zveri z Maďarska.

Danielia zver má rovný chrbát bežca, podobne ako jelenia. Tvar jej tela sa mení vekom. Starší daniel však má nápadný ohryzok. Daniel je menší ako jeleň. Dosahuje dĺžku tela 130 až 165 cm, výšku v kohútiku 80 až 110 cm, hmotnosť má 50 - 90 kg, danielica 30 - 50 kg, je teda podstatne menšia ako jelenia zver, ale má nápadne dlhší chvostík, meria až 19 cm. Parohy daniela nie sú zakončené korunou ako u jeleňa, ale širokou lopatou.

Sfarbenie danielovej zveri je žlté až červenohnedé s pozdĺžnym tmavým pásom na chrbte a s bielymi bodovými škvrkami na bokoch tela, ktoré sú usporiadané v pozdĺžnych radoch. Spodok chvosta a jeho okolie je biele. V zime je danielia zver sivohnedá, biele škvrny sú nenápadné a strácajú sa. Niekedy sa vyskytujú aj jednofarebné čierne, svetlo hnedožlté, alebo biele jedince.

Mladým danielikom začínajú vyrastať prvé ihlice bez ružíc, ale s nápadne zhrubnutou spodnou časťou už v máji - júni, teda asi vo veku jedného roka, vytlkajú si ich v auguste,

vo veku 14 mesiacov a zhadzujú asi vo veku dvoch rokov. Ďalšie parožie si daniele vytlkajú v auguste - septembri a zhadzujú v máji. Druhé parožie má stupeň šestoráka, alebo osmoráka so slabými náznakmi lopatiek a taký jedinec sa nazýva vareškárom. V ďalšom roku má daniel vytvorené malé lopatky a nazýva sa lopatkárom. V štvrtom paroži (päťročný) je daniel už lopatárom.

Danielia zver osídľuje najmä pahorkatiny južného a stredného Slovenska. Najlepšie jej vyhovujú teplé listnaté lesy, ale osídľuje aj lesy zmiešané. Radšej má menšie lesné komplexy do nadmorskej výšky 600 m s dobrým prístupom na poľnohospodársku pôdu, kde rada vychádza na pašu. Žije v čriedach oddelene podľa pohlavia. Danielia ruja trvá od polovice októbra do polovice novembra. Danielice po 32 týždňoch gravidity rodia v júni spravidla jedno, vzácné dve danielčatá. Mláďatá cicajú 3 - 4 mesiace a zostávajú s matkou až do jari. Po vyrušení danielia zver spočiatku odbieha charakteristickými „kozími“ skokmi, pričom vyskakuje odrazu všetkými štyrmi nohami. Zrejme tak signalizuje nebezpečenstvo ostatným členom čriedy.

Daniel sa živí trávou, bylinami, letorastami, lesnými plodmi ako žalude, bukvice, gaštany, plánky, hloh a poľnohospodárskymi plodinami. Rada vychádza v zime na oziminy a repku. V lese robí ohryzom a lúpaním menej škôd, ako zver jelenia. V našom okrese je zastúpená pomerne najmenej z raticovej zveri. Vyskytuje sa v okolí Chtelnice, Dolného Lopašova, Lančára, Kočina a Prašníka, kde sa vykonáva aj lov.

V roku 1980 bol pri Chtelnici v lokalite Raková - Cerník vybudovaný aklimatizačný

• Foto: I. Cisár

prezimovací zverník pre chov danielovej a muflonovej zveri o rozlohe cca 55,5 ha. Následne bol v roku 1982 rozšírený na konečnú výmeru 104,49 ha a uznaný za zvernicu pre chov danielovej zveri. Bola do nej dovezená kvalitná populácia danielovej zveri z oblasti Gyula v Maďarsku. Chovalo sa tam priemerne 70 ks danielovej a 50 ks muflonovej zveri. Po revolúcii ľudia všetko rozkradli, zničili oplotenie, senníky, krmelce a zver sa rozutekala do okolitých lesov. Doteraz tam nájdete množstvo betónových stĺpov z bývalého oplatenia. Bola to obrovská škoda zničiť už vybudované dielo, ktoré mohlo doteraz prinášať úžitok pri zvyšovaní stavov danielovej zveri.

Postupne sa objavila táto zver v malom zastúpení aj v okolí obcí Moravany nad Váhom a Banka. Evidované sú aj farmové chovy a to v lokalite Vrbové, Jelenie jamy a Banka, kde je súčasťou reštaurácie Furman. Majitelia zverníč vynakladajú nemalé financie na tieto chovy počas celoročnej starostlivosti. Zaslúžia si od verejnosti obdiv a nie závisť. Je krásne sledovať rodiny s deťmi, ale aj dospelých, ako obdivujú túto zver, s ktorou sa vo voľnej prírode len tak ľahko nestretnú.

Na základe každoročného jarného sčítania zveri, ktoré vykonávajú poľovníci na celom Slovensku, sa odhaduje momentálny stav pred lovom na 14 771 ks. V minulom roku bol plán lovu stanovený na 8 024 ks. Podľa hlásení poľovníckych hospodárov sa ulovilo 6 958 jedincov, čo je oproti plánu menej, avšak o 223 viac, ako rok predtým. Odchytilo sa 52 ks a 395 ks vykázali ako úhyn (zrazenie autom, vlakom, poranenie pri ruji a pod.) plán lovu a celkový úbytok zveri v počte 7 405 ks (odstrel, odchyt, úhyn) bol splnený na viac ako 92 % pri dosiahnutí štruktúry lovu. V okrese Piešťany ročne lovíme okolo 80 ks danielovej zveri. Z uvedeného prehľadu je vidieť, že danielovej zveri je asi 5 krát menej ako jelenovej zveri.

V kalendárnom roku veľa času zaberá starostlivosť o zver a oveľa menej času ostáva na poľovné vyžitie a lov schválených druhov zveri. Nie je ľahké zvýšiť stavy danielovej zveri vo voľnej prírode a zachovať ich pre ďalšie generácie.

• Foto: I. Cisár

Krížovky s úsmevom

<p>Letuška v letiacom lietadle sa pýta: - Nie je medzi cestujúcimi nejaký lekár?... Jeden z cestujúcich vstane a ide do kabíny pilota. Za chvíľu vyjde von a pýta sa: - Nie je... (Dokončenie tvorí tajničku krížovky.)</p>			obkrúť	smerová anténa (eltech.)	skratka rádiolokátora	vzorec sulfidu zlatnatého	jav, úkaz	1. časť tajničky	dávenie
		odbime							
		fúbim							
		indiánske závesné lôžko							
Pomôcky: hamak, nemalit, ail, tinea, štúr	štvorcový nerast	citoslovce poskoku 2. časť tajničky			čiasťochy uhlíka Milada (dom.)				
odborník v anatómii						visenie plesňové ochorenie kože			
vláknitá odroda železnatého brucitu							rímske číslo 101 olejnatá rastlina		
citoslovce radosti				rímske hraničné opevnenia máril					
takým spôsobom			kirgizský epos udrel nohou						pridal korenie
keď			hocikto (expr.) druh arzínu						
drobný spevavý vták							univerzitná knižnica tkaním zhotovila		
Pomôcky: limes, Manas, kako-dyl, emesis	povala, plaťón	ženské meno omráči				strýko Štátna ochrana prírody			
dravý vták					pavúkovitý členovec kamže?				
tmolenie (bás.)				koktá znoj					
rehoľa			papaín, po česky čínske žen. meno						
zmýlením sa						skratka súhvezdia Malý lev			
3. časť tajničky					?	horská kaukazská osada			

JE RADOŠŤ ŽIŤ V CHTELNICI

Toto leto uplynulo 35 rokov, odkedy prvý pacient prekročil prah detskej ambulancie. Nikto si už pravdepodobne ani nevie predstaviť Chtelnicu bez zdravotného strediska. Alebo, lepšie povedané, bez pani doktorky Marty Hermanovej.

Do Chtelnice cez inzerát

Pani doktorka Marta Hermanová, ktorá sa o deti a dorast nielen z Chtelnice, ale aj z Dolného Lopašova a Nižnej stará už viac ako tri desaťročia sa o možnosti prísť pracovať ako obvodná lekárka do Chtelnice dozvedela v novinách. „Prijala som inzertnú ponuku vtedajšieho vedenia obce, ktorá bola uvedená v novinách. Bola to inzertná ponuka na žiadosť občanov, lebo v okolitých obciach už boli zriadené ambulancie pre deti a táto obec, ktorá bola zastúpením obyvateľstva pomerne početná, ešte detskú ambulanciu nemala.“ Predtým, ako sa pani Hermanová stala obvodnou lekárkou pracovala jedenásť rokov v Trenčíne na terajšej detskej klinike Fakultnej nemocnice. Tak prečo táto zmena a prečo práve Chtelnica? „Potrebovala som riešiť rodinnú situáciu, keďže moja mamička zostala po ovdovení sama a chcela žiť so mnou. Ona vlastne našla tú inzertnú ponuku v novinách a keďže moji rodičia pochádzali z neďalekého Trstína, moja mama poznala tento kraj, páčil sa jej, mala k nemu

blízko a mne sa tu takisto zapáčilo, tak sme sa tu usadili. Boli sme prijaté veľmi srdečne.“

Začiatky neboli ľahké

Napriek tomu, že pani doktorka podľa vlastných slov bola, a stále je v Chtelnici spokojná, práca obvodnej lekárky nebola vždy jednoduchá. A to najmä na začiatku. „Tie začiatky boli náročné, lebo už ani pán Karaba - lekár pre dospelých, tu už nebýval a keďže dostupnosť zdravotnej služby bola náročná a obmedzená, práce bolo naozaj veľmi veľa. Keďže som bývala priamo na zdravotnom stredisku, práce som mala neustále dosť. Aj mimo pracovnej doby, aj cez vikendy a nielen s deťmi, ale aj s dospelými, ktorým som aspoň poradila alebo ich ošetrila. Klinická práca na oddelení je skupinová práca, človek síce má nejakú zodpovednosť, ale hlavnú zodpovednosť majú iní – prednostovia oddelení. Tu na dedine je človek sám, musí pracovať a rozhodovať samostatne.“

Hoci to občas bola práca namáhavá a neľahká, pani Hermanová na svoje začiatky v Chtelnici spomína s úsmevom. „Rada spomínam na tieto časy. Bola to skúsenosť na nezaplatenie. Lekár pracujúci v tíme sa k nej nedostane. Preto si myslím, že práca obvodného lekára je v porovnaní s prácou na klinike oveľa zaujímavejšia.“

Rokmi nastávajú zmeny

Tridsaťpäť rokov nie je najmenej a Chtelnica sa za ten čas v mnohom zmenila. Zmeny neobišli ani zdravotné stredisko. Koľko detí sa napríklad rodilo kedysi a koľko sa ich rodí dnes? „Kedysi na obvodoch museli pracovať dve detské sestry, pretože pôrodnosť bola nepomerne väčšia ako v súčasnosti. V osemdesiatych rokoch sa rodilo ročne do 100 detí. Raz sme mali dokonca rok, v ktorom sa nám v obciach Chtelnica, Nižná a Dolný Lopašov narodilo až 102 detí! V súčasnosti sa rodí štvrtina detí z tohto počtu, aj keď v poslednom roku sa to trochu zlepšilo.“ Práve vďaka vysokej pôrodnosti, aká bola v minulosti v Chtelnici a v okolí, bol aj personál detskej ambulancie početnejší. „Museli pracovať dve sestry. Jedna pracovala v teréne a jedna v ambulancii a striedali sa v týždňových intervaloch. Bolo to náročné obdobie, pretože neexistovali rýchle záchranné služby, neexistoval internet, mobilné telefóny, málokto mal pevnú telefonickú linku, nebolo toľko osobných áut v rodinách, dostupnosť služieb bola dosť náročná. Aj preto boli ľudia radi, keď sa tu ambulancia zriadila. Nemuseli už viac cestovať za zdravotníckymi službami veľa kilometrov.“

Ambulanciu zatiaľ máme

Napriek tomu, že je dnes situácia iná, zdravotné služby sú dostupnejšie a komunikácia jednoduchšia, ľudia by si mali vážiť skutočnosť, že vo vlastnej obci majú zdravotné stredisko a lekára, ktorý sa postará

• Foto: MUDr. Hermanová v čase keď nastúpila do Chtelnice

o ich deti. Nemusí to už trvať dlho a ľudia môžu o túto výhodu prísť, čo spomína aj pani Hermanová: „Situácia na celom Slovensku je momentálne taká, že niet lekárov, ktorí chcú alebo by mohli samostatne pracovať v obvodných ambulanciách. Takto to vyzerá na celom Slovensku. Primárna starostlivosť je ohrozená a mnohé obvody budú pravdepodobne zrušené. Nevieme, ako sa to v priebehu najbližších rokov vyvinie.“ Chtelnica by si mali byť vedomí toho, že sú vo veľkej výhode oproti stále sa zväčšujúcemu množstvu obcí, odkiaľ lekári odchádzajú a noví neprichádzajú. Ako hovorí pani Hermanová: „Každý občan musí budovu zdravotného strediska aspoň raz za život navštíviť.“ Aj preto je možno škoda a priznáva to aj pani doktorka, že budova pomaly chátra. „Trošku ma mrzí, že sa zabúda na túto budovu a chátra. Zišlo by sa po troške tu niečo každý rok urobiť. Chcela by som však poďakovať každému darcovi dvoch percent z daní, ktoré takto prispievajú na chod detskej ambulancie. Predovšetkým patrí vďaka Poľnohospodárskemu družstvu v Chtelnici, ktoré je každoročným darcom.“

V Chtelnici stále spokojná

Aj napriek tejto jemnej výhrade je pani doktorka v Chtelnici spokojná a svoj príchod celkom určite neľutuje. „Chtelnica je krásna obec. Myslím, že na Slovensku by sa aj ťažko našla podobná obec. Je radosť tu žiť.“ Či už s tým súhlasíte, alebo nie, zhodnúť by sme sa mali určite na jednom: je radosť a šťastie mať vždy „po ruke“ obvodného lekára, ktorému môžete dôverovať a ktorému zveríte svoje dieťa. Tridsaťpäť rokov, ktoré pani doktorka Hermanová venovala starostlivosti o chtelnické deti si naozaj zaslúžia veľkú vďaka. **Ďakujeme, pani doktorka!**

Lenka Miškolciová

• Foto: súkr. archív MUDr. Hermanovej

Otvára sa pred nami „Rok milosrdenstva“

Podobenstvo o márnotrattom synovi je známe. Počúvame ho ako zaujímavý rodinný románik. Zanecháva v nás hlboký dojem. Pozrime sa spolu na niektoré zaujímavé momenty.

Sv. otec František vyhlásil „Rok Milosrdenstva“, ktorý začne 8. decembra 2015 na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie. Tento liturgický sviatok naznačuje, akým spôsobom Boh koná od počiatku našich dejín. Po hriechu Adama a Evy Boh nechcel nechať ľudí samých a v moci zla. Preto zhladol na Máriu, svätú a nepoškvrnenú v láske (porov. Ef 1, 4) a vyvolil si ju, aby sa stala matkou Vykupiteľa človeka. Zoči-voči ťažobe hriechu Boh odpovedá plnosťou odpustenia. Milosrdenstvo je vždy väčšie ako hriech a nik nemôže klásť hranice Božej odpúšťajúcej lásky.

Koreňom hriechu je zlá mienka o Otcovi, ktorú majú spoločne starší aj mladší syn. Jeden, aby sa od neho oslobodil, si zvolí „stratégiu zábavy“, ktorá ho od Otca vzdiala a stupňuje sa vzopretie, zabudnutie, ateistické odcudzenie a nihilizmus. Druhý, aby Otca uchlácholil, rozhodne sa pre „stratégiu povinnosti“ spojenú s náboženskou servilitou. Ateizmus a nábožnosť,

naviazanosť a legalizmus, popieranie všetkých hodnôt a uľtukanosť – to všetko sú rôzne hľadiská vychádzajúce z jedného zdroja: z neznalosti Boha.

Z tohto vzácného podobenstva by som rád zdôraznil jednu otrasnú skutočnosť: Mladší syn nemá city, má iba potreby a svoju „kariéru“ končí medzi sviňami. Tým to ale nekončí. On sa totiž nestal iba ich pastierom, on sa stal jedným z nich, stotožnil sa s nimi. „I túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo žrali svine, ...“ (Lk 15,16) Je to strašná predstava. Tento inteligentný mladý muž s náležitou dávkou sebavedomia, pred ktorým sa otvárala skvelá budúcnosť, zrazu stráca základné prvky ľudskej dôstojnosti, dokonca sa zbavuje aj akýchkoľvek spoločenských zábran a je ochotný postaviť sa do radu s ošpanými. Pred sebou má už len jednu nádej - aby sa pri koryte ušlo aj jemu. A práve tu je vyústenie celej tragédie. Neušlo sa mu! „I túžil nasýtiť sa aspoň strukmi, čo žrali svine, ale nik mu ich nedával.“ (Lk 15,16) Je to naozaj horšie ako svine!!!

Nepripomína vám to niekoho?

Na uliciach našej obce môžeme denne stretávať podobné individuá. Ako málo pripomínajú korunu stvorenia - človeka a jeho dôstojnosť... Niekedy to nemusia byť

iba alkoholici, ktorých denne stretávame. Duševná a duchovná bieda sa do určitej miery a do určitého času dá maskovať, ale raz to aj tak praskne. Čo s tým?

Jedna možnosť by tu bola. Ponúka ju samotný „Rok Milosrdenstva“. Márnotrattý syn si až na samotom dne priepasti spomenul na domov, na láskavého otca, kde „koľko nádeníkov má chleba nazvyš ...“ (Lk 15, 17) A pretože každý človek má možnosť voľby, rozhodol sa aj on. Našťastie sa rozhodol správne: „Vstanem, pôjdem k svojmu otcovi a poviem mu: Otče, zhršil som ...“ (Lk 15,18) Márnotrattý syn sa napokon vrátil ku svojmu otcovi, lebo pochopil, že bez otca je ničím. Aké je to strašné byť ďaleko od Boha! Sv. Augustín kladie pälčivú otázku: „Kde môže byť človeku dobre bez Krista?“ alebo: „Ako mu môže byť s ním zle?“ Človek nemôže byť šťastný bez Boha, ktorý jediný je skutočným prameňom šťastia a dobra.

Prečo je môj vzťah k Bohu taký komplikovaný a plný odporovania, prečo sa bojím tak úprimne a jednoducho povedať: „Bože, milujem Ťa!“ alebo aspoň: „Bože, túžim Ťa milovať!“?

Rastislav Nitran, farár

Rok milosrdenstva

Logo a motto jubilejného Roka milosrdenstva

Slová milosrdenstvom berie na svoje plecia m o t t a „Milosrdní ako Otec“ (fragmentu z Evanjelia p o d Ľ a Lukáša 6, 36) s ú pozvaním nasledovať p r í k l a d milosrdného Otca, ktorý nás žiada nesúdiť ani neodsudzovať, a l e o d p ú š ť ať a preukazovať lásku a odpustenie bez miery (porov. Lk 6, 37–38).

Logo je dielom p. Marka Ivana Rupnika SJ a prezentuje sa ako malá teologická suma na tému milosrdenstva.

Syn, ktorý nesie na chrbte strateného človeka, pripomína obraz veľmi cenný ranej cirkvi, pretože poukazuje na Kristovu lásku, ktorá dovršuje tajomstvo jeho vtelenia a vykúpenia. Obraz je navrhnutý tak, aby ukázal Dobrého pastiera, ktorý sa dotýka až do hĺbky človeka a robí tak s láskou, ktorá premieňa život.

Je tu ešte jeden detail, ktorý nám nesmie uniknúť: Dobrý pastier s extrémnym

Celá scéna je umiestnená vo forme „manderle“ = mandle. Táto forma je tiež veľmi dôležitá pre staroveké a stredoveké ikonografie, pretože odkazuje na prítomnosť dvoch prirodzeností: božskej a ľudskej v Kristovi. Tri koncentrické oválne tvary postupne zosvetlených farieb dovonka naznačujú pohyb Krista, ktorý nesie človeka von z noci hriechu a smrti. Na druhej strane, hĺbka najtmavšej farby tiež naznačuje nepochopiteľnosť Otcovej lásky, ktorý všetko odpúšťa.

Lumen fidei.

Encyklika sv. otca Františka

Bod 5: Pán pred svojím utrpením uisťoval Petra: „Ale ja som prosil za teba, aby neočabla tvoja viera“ (Lk 22, 32). Vzápätí ho vyzval, aby „posilňoval bratov“ v tejto viere. Vo vedomí úlohy, zverenej Petrovmu nástupcovi, Benedikt XVI. vyhlásil tento Rok viery ako čas milosti, ktorý nám pomáha cítiť veľkú radosť z viery a oživiť vnímanie šírky

Chcel, aby sme ju vyznávali v jej jednote a integrite, verní Pánovej spomienke, podporovali jeho prítomnosťou a pôsobením Duchu Svätého. Presvedčenie viery, ktorá robí život veľkým a plným, zameraným na Krista a silu jeho milosti, oživovalo misijné poslanie prvých kresťanov. V Aktoch mučeníkov čítame tento dialóg medzi rímskym prefektom Rustikom a kresťanom Geraciom: „Kde sú tvoji rodičia?“ pýtal sa sudca mučeníka, ktorý mu odpovedal: „Naším pravým otcom je Kristus a našou matkou viera v neho.“ Pre týchto kresťanov bola viera – ako stretnutie so živým Bohom, ktorý sa zjavil v Kristovi – „matkou“, lebo im pomáhala prísť na svetlo sveta, vzbudzovala v nich božský život, novú skúsenosť, žiarivý pohľad na život, za ktorý boli ochotní vydať verejné svedectvo až do krajnosti!

Zamyslenie sa nad textom encykliky: O tých dávných dobách sa vyjadrujeme ako temných, primitívnych. Je pravdou, že aj v minulosti žil človek s mnohými prejavmi slabosti, ktorý sa žiaľ nevyprofiloval počas svojej histórie do súčasnosti na šľachetnejšiu bytosť ako sa to chcelo, na ubermenscha, na nadčloveka. Ba tento pokus skončil neľudsky kruto. Zdá sa, že niekomu mátožiť v hlave oživiť túto ideu a znovu brať všetko do svojich rúk. V mnohých smeroch ľudstvo v súčasnosti dosiahlo vynikajúcich prostriedkov pre život na vyššej úrovni, prečo to neskúsiť aj životom. Načo nám Boha! Ako stále zmutovaný vírus ide ponuka z rajských čias od diabla: Budete ako Boh. Nestačili ľudské obete tejto filozofie? Žiaľ, ľudia sú nepoučiteľní. Za starých čias bolo normatívne to, čo sa učia v prvej lekcii latinského jazyka: historia magistra vitae - história učiteľka života. A dnes?

Najvyšší čas vrátiť sa ku koreňom!

Zamyslenie rehoľného kňaza a bývalého investigatívneho novinára K. Lovaša

S lúžil som omšu v kostole, kde ju mám s výnimkou, keď niekto umrie, raz za rok. Na púť. Vtedy prídu okrem klasických veriacich aj ľudia, ktorí sa stále vedia rozpamätať na gestá z detstva, živoriace dodnes v podvedomí.

Farár je v tomto prípade dôležitým predskokanom slávnostného obeda a neskôr ľudovej veselice v miestnej krčme, na ktorej sa preberie všetko podstatné.

Ústrednou témou brblania pri pive sú počas tohto leta jednoznačne utečenci. V strachu pred moslimskými imigrantmi zavolať uvedomelý občan v neďalekom meste policajnú hliadku na skupinu podozrivých žien kráčajúcich k lesu. Senzácia sa napokon nekonala. Z moslimiek sa vykľuli rehoľné sestry holdujúce turistike.

Pozor! Karnevalový sprievod

Povieť si, že v krajine, v ktorej pri liturgickom sprievode Prahou hlási speaker najpočúvanejšieho rádia: „Vodiči pozor na centrum mesta – prechádza ním karnevalový sprievod“, vás asi nemá čo prekvapiť. Pre istotu som nenechal nič náhodu a už pri omši som predbehol nabudených odborníkov na islam a vyfúkol im vďačnú tému, ktorou mohli večer na hasičskom bále oslniť.

Pomohol som si slovami českého europoslancu Pavla Svobodu, ktoré som modifikoval pre potreby prítomného okamihu. Zhostil som sa šance a predniesol pravdepodobne najkratšiu nedeľnú kázeň, ktorá bola zároveň prvým príspevkom do večernej diskusie.

Najvyšší čas vrátiť sa ku koreňom

„Chceme mať v Európe aj naďalej Vianoce? Chceme si užívať slobodu, na akú sme zvyknutí? Chceme si občas zájsť na bravčové pivo? Je dôležité, abysme tu neprišli len raz za rok. Hrozbou islamizácie Európy nie sú totiž moslimovia, ale tí, ktorí zabudli, čo znamená byť kresťanom! Moslimovia budú v Európe so židovsko - kresťanskými koreňmi natoľko silní, nakoľko budeme my slabí.“

V podstate vyplňajú „iba“ priester, ktorý sme im dobrovoľne prenechali. A za to sa na nich naozaj nemôžeme hnevať. Najmä nie my, prekračujúci prah kostola raz za rok, brblajúci na život pri pohári vychladenej dvanástky, hrdiaci sa inak pokrokovou neverou. Najvyšší čas vrátiť sa ku koreňom. Pokiaľ teda k nim, cez tie promile a privreté oči, ešte dovidíme. Amen.“

Na čom stojí tvoja viera?

Viera postavená na „príkaze a zákaze“ z pera Ľubomíra Majtána

Viera nie je vierou zákonov a príkazov. Niekedy ľudia povedia: „Nechcem byť kresťanom, pretože potom by som musel byť otrokom príkazov.“ Hovorí o tom príbeh, v ktorom sa Ježiš stretáva s bohatým mladíkom: „Keď sa vydával na cestu, ktosi k nemu pribehol, kľakol si pred ním a pýtal sa ho: «Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?» Ježiš mu povedal: «Prečo ma nazývaš dobrým? Nik nie je dobrý, jedine Boh. Poznáš prikázania: Nezabiješ! Nescudzoložíš! Nepokradneš! Nebudeš krivo svedčiť! Nebudeš podvádzat! Cti svojho otca i matku!» Ale on mu povedal: «Učiteľ, toto

všetko som zachovával od svojej mladosti.» Ježiš naňho pozrel s láskou a povedal mu: «Jedno ti ešte chýba. Chod', predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!» On pri tomto slove zosmutnel a odišiel zarmútený, lebo mal veľký majetok“ (Mk 10, 17-22).

Mladík z evanjeliového úryvku bol z nášho pohľadu „svätým človekom“. Dodržiaval všetky prikazy. Dokonca od svojej mladosti. No napriek tomu nebol spokojný so svojim životom. Veď sa pýta: „Učiteľ dobrý, čo mám robiť, aby som obsiahol večný život?“ (Mk 10, 17b). Naplnenie zákona ho

nerobilo šťastným. Cítil, že potrebuje niečo viac. „Jedno ti ešte chýba... Potom príď a nasleduj ma!“ (Mk 10, 21). Vzdaj sa toho, čo ťa odvádza od Ježiša a nasleduj ho! Tvoja viera nemôže stáť na zákazoch ani na chladnom dodržiavaní príkazov. Z toho môžeš len čerpať, v zmysle: prikázania sú tu pre tvoje dobro. Prikazy majú byť tvojimi mantinelmi, aby si nevybočil z cesty. Ale bez nasledovania Ježiša v každodennom živote v postojoch a skutkoch zostane tvoja viera len na teoretickej rovine.

Naše augustové putovanie

Mesiac august je pre našu farnosť charakteristický tromi, za sebou nasledujúcimi nedeľami. Začíname sviatkom Nanebovzatia Panny Márie, ktorý oslávim najbližšiu nedeľu návštevou cintorína, kde je slúžená svätá omša pri Kaplnke Sedembolestnej Panny Márie. Naši predkovia sem chodili pri príležitosti tohto sviatku odpradáвна. Prichádzali aj pútnici z okolitých obcí a dodnes si túto tradíciu zachováva početná skupina farníkov zo susedného Dolného Lopašova.

V tomto roku bola naša slávnosť obohatená o posviacku obnoveného kríža v Kaplnke Svätého kríža poniže cintorína. Keďže sa nachádza bezprostredne pri hlavnej ceste, nemali by sme ho obchádzať bez povšimnutia. Pán farár nám všetkým odporučal, aby sme si kríž uctili aspoň pohľadom, modlitbou či dotykom ruky.

Sľub našich predkov, ktorý dali za záchranu našej obce od moru, plníme do bodky. Každoročne putujeme ku Kaplnke sv. Róchusa, patróna proti moru. Procesia na čele so zástavami, sprevádzaná dychovou hudbou, sa pohne od farského Kostola Najsv. Trojice. Za spevu mariánskych piesní prídeme pod „horný“ kostol a odtiaľ pokračujeme modlitbou posv. ruženca, do ktorej boli

zapojené prvoprijímajúce deti. Novú sochu sv. Róchusa niesli miništranti na nosidlách tiež po „horný“ kostol. Potom bola privezená ku Kaplnke a položená vedľa obetného stola po celý čas slúženia svätej omše.

Završením nášho putovania je slávenie svätej omše pri „hornom“ kostole. Tento je zasvätený mučeníckej smrti sv. Jána Krstiteľa, ktorý bol patrónom celej bývalej farnosti. Výjav s'atia je znázornený na oltárnom obraze.

Sochu sv. Jána Krstiteľa postavili naši predkovia na svahu oproti Kaplnke sv. Róchusa. Za povšimnutie stoja nápisy, ktoré sú vyryté na podstavci pod sochou. V ľavej časti je „Napomenutie sv. Jána“ a v pravej časti „Prosba Chtelničanov“.

Obidva texty sú uvedené v origináli:

„NAPOMENVTIS. JANA

HLAS WOLAGICIHO NA PVSSTCI. PRIPRAWGTE CESTV PANE. CINTE HODNE OWOCI POKANI. KAZDY STROM, KTERY NENESE OWOCI DOBRE, BVDE WYTATY A NA OHEN WRZENY.

PROSBA CHTELNICANVW

S. JANE! NASS MOCNY OCHRANCE!

WIPROS NAM OD BERANKA, KTERY SNIMA HRICHY SWETA, MILOST A DARI POKANJ, CNOSTI, POZEHNANJ A SPASENJ. AMEN.“

E. Piačková

A JE PO PRÁZDNIŇÁCH

Síce je po prázdninách, ale vďaka pani učiteľke Baške máme viacerí na nepekne spomienky. Mám na mysli práve denné tábory, ktoré sa aj tento rok konali na strelnici.

Program bol bohatý a hneď na začiatku sme boli zábavne zaradení do viacerých tímov. Z losovania z podstatných a prídavných mien vznikol aj môj tím, ktorý sa volal „drevený konár“. Pre tímy boli pripravené rôzne hádanky, kvízy, ale i súťaže, a to nielen na dráhach, v behu, kopaní lopty, ale i v ponáraní sa v novom bazéne. Za všetko sa dostávali body. Ak niekto správne odpovedal na niektorú z hádaniek, mohol točiť

kolesom šťastia.

Ani tento rok nechýbalo článkovanie, airsoft, ukážky psieho výcviku a dogdancingu, lietadielko a hľadanie cukríkov, maľovanie na želanie a tiež noc v stanoch. Prišiel aj motýľ Ivan, ktorý zbieral od detí tajnú alebo verejnú poštu. Keď sa rozpršalo, zahráli sme vo vnútri spoločenské hry. Dievčenský tím animátoriek – Livika, Silvika, Mirka a Inka, ale aj chlapčenský tím kuchárov – Patrik, Lukáš, Erik a Gabo sa o nás dobre starali a zabávali sa s nami. Dúfam, že sa budúci rok opäť stretne.

Samuel Silný, 5.A

OZ Naša Chtelnica a tím animátoriek i kuchárov ďakujú: Poľovníckemu združeniu Hájik za poskytnuté priestory, Matejovi Bučkovi a Michalovi Miškolcimu z airsoftu, Ive Žigraiovej a jej dvojným a štvorným kamarátom, Matejovi Krajčovičovi za predvedenie modelu lietadla, Andrei a Petre Bašnákovej za maľovanie na tvár, potravinám Sama, Coop Jednota, stolárstvu Mariána Bašnáka, ZOK Chtelnica, Obecnému podniku služieb, OÚ Chtelnica a všetkým dobrovoľníkom a sponzorom, ktorí akokoľvek prispeli k bezproblémovému priebehu tábora.

• Pomocníci v kuchyni - L. Turanský, G. Damaškovič, E. Machovič
Foto: OZ Chtelnica

• Animátorka Radka alebo Motýľ Ivan

Ešte niečo z letného tábora...

• Foto: OZ Chtelnica

S ELÁNOM DO NOVÉHO ROKA

Spolupráca materskej školy a rodiny je dôležitou súčasťou práce školy. Výchovu v rodine a v materskej škole spája spoločný záujem o dieťa a rozvoj jeho osobnosti. Vtiahnuť rodičov do spolupráce s materskou školou a zapojiť ich do výchovného spoločenstva je v záujme čo najúčinnejšieho rozvoja osobnosti dieťaťa.

Takáto spolupráca sa opiera o pozitívne postoje učiteliek k rodičom, postupne stráca formálny charakter a utvárajú sa v nej medzi rodičmi a učiteľkami trvalejšie a osobnejšie vzťahy. Do spolupráce sú aktívne zapojené aj deti, ktoré sú niekedy iniciátormi zapojenia sa rodičov do konkrétnej spolupráce s materskou školou. Učiteľky aj rodičia sú spoluzodpovední za vytvorenie spolupráce a vzťahov, ktoré ju budú podporovať.

Spolupráca materskej školy s rodinou môže mať tradičné a netradičné formy. Rôzne formy spolupráce - schôdze, spoločné podujatia detí, rodičov a učiteliek, osobné rozhovory učiteliek s rodičmi a poradenská činnosť sa orientujú jednak na hromadnú alebo skupinovú účasť učiteliek a rodičov na schôdzach a iných spoločných podujatiach, a jednak na osobný kontakt jednej učiteľky s rodičmi dieťaťa.

Aj tento školský rok máme naplánované rôzne spoločné podujatia detí, rodičov a učiteliek s kultúrnym - spoločenským, športovým, poznávacím, enviromentálnym a iným obsahovým zameraním, ktoré majú tvorivý charakter. Podnikneme napríklad krátke vychádzky a výlety do prírody, tradičné hry v prírode, zábavné posedenia a aktivity na karnevale, opekačke, tvorivých

dielňach, vystúpenie pre starých rodičov, kultúrny program pre mamičky...

Tešíme sa na spoločné akcie s rodičmi a s deťmi. Dúfame, že spolu prežijeme krásne, nezabudnuteľné chvíle, na ktoré budeme dlho spomínať.

B. Benedikovičová

CYKLOHOLEŠKA TOUR 2015

Tentokrát to bola obec Veselé, ktorá privítala v utorok, 1. septembra úastníkov 9. ročníka cyklistického podujatia s názvom Cyklo Holeška tour. Na trasu po trinástich obciach sa nakoniec nazbieralo vyše tristo cyklistov, a to sa po aspretekoch ešte niektorí pridávali.

Dlhý pelotón po príhovore starostky Veselého Viery Šipkovej a starostu Rakovíc Dušana Daloša vyštartoval na cestu. Sprievodným vozidlom bol netradične biely skúter. Cyklisti postupne navštívili obce Rakovice, Borovce, Trebatice, Krakovany. V Ostrove ich akalo oberstvenie a okrem vytúženej vody si pochutili aj na vynikajúcich pagáčoch. Nasledovalo mesto Vrbové, obce Šterusy, Koín-Lanár a Dolný Lopašov, kde bolo pripravené pohostenie. Cez Čhtelnicu a Nižnú prešli úastníci do obce Ve ké Kostó any, kde si vychutnali zmrzlinu a kofolu. Potom pokračovali cez Dubovany až do cieľa, ktorý bol opäť vo Veselom. Na ihrisku akali cyklistov tri kotly gulášu a pre deti rôzne hry.

PNky.sk

• Foto: Mikroregión nad Holeškou

Futbalisti stále bojujú

Vauguste sa opäť roztočil futbalový kolotoč pre ročník 2015/2016. Do súťaže sa zapojili všetky štyri mužstvá. Dospelí, dorastenci, žiaci, prípravka a v septembri sa k nim pripoja zápasy predprípravky, ktoré sú organizované formou turnajov.

Posledný ročník 2014/2015 bol náročný, pretože v klube došlo k viacerým zmenám a bolo treba doplniť káder dorastencov a stabilizovať mužstvo dospelých, ktoré obe mužstvá bojovali o záchranu vo svojich súťažiach. Nakoniec sa to obom mužstvám podarilo a dospelí sa dokonca po výhre v poslednom kole vyšvihli až na ôsmu priečku. Najlepšie sa v uplynulom ročníku darilo mužstvu starších žiakov, ktorí skončili po vynikajúcich výkonoch na piatej priečke. V neposlednom rade treba pochváliť za výborné výkony aj mužstvá prípravky a predprípravky, ktoré môžu svojím prístupom, nasadením a srdcom inšpirovať aj starších futbalistov.

Pre aktuálne za atý ročník sa podarilo veľa mi dobre doplniť mužstvo starších žiakov a takticky dorastenecký káder. Do mužstva dospelých prišli posily práve z dorastu, no, bohužiaľ, vďaka aká "vylepšenému" prestupovému poriadku odišli dvaja hráči do iných klubov bez možnosti vyjadrenia sa materského klubu. Tento nový prestupový poriadok bol uvedený do života pred začiatkom nového ročníka aj napriek mnohým námietkam klubov.

Nový ročník sa rozbehol a všetci v klube veríme, že bude úspešnejší ako ten predchádzajúci a futbal bude prinášať opäť pozitívne emócie a radosť z hry.

R. Pieš anský

KÚDELA MAJSTROM

Onašom úspešnom občanovi Jánovi Kúdelovi sme už raz písali. Tento reprezentant nielen našej obce, ale celého Slovenska, nás stále reprezentuje v lukostrebe a musíme povedať, že úspešne.

Hovorí sa, že kto luk chytí do ruky, už ho nepustí. Táto hra je vysoko návyková. Lukostreba vznikla zaiatkom 16. storočia pred naším letopočtom a odvtedy sa stal luk jednou z najpoužívanejších zbraní vôbec. Používal sa v niektorých krajinách sa ešte používa v armáde na ochranu a tiež na lov.

Ako šport je dnes lukostreba súčasťou medzi strelcami, ktorí strieľajú na kruhový terč v rôznych vzdialenostiach. Z akých vzdialeností tentokrát strieľal p. Kúdela

nevieme, ale vieme, že v dňoch 27. a 28. 6. 2015 sa pri Starej Turej v Podvišňovom konali Majstrovská Slovenska v 3D lukostrebe. A v kategórii veterán BB - holý luk sa umiestnil na 1. mieste a stal sa tak Majstrom Slovenska pre rok 2015.

O týždeň neskôr (7. 7. - 10. 7. 2015) sa následne zúčastnil na Majstrovstvách Európy, organizácie HDH - IAA v Chorvátskom meste Pakrac, kde v kategórii veterán BB - holý luk obsadil 1. miesto a stal sa tak Majstrom Európy pre rok 2015.

Gratulujeme k úspechom a želáme veľa ďalších do nasledujúcej sezóny.

- RED -

• Foto: J. Kúdela

100 MÍ KRAJOM MALÝCH KARPÁT, ALEBO AKO SME V TICHOSTI PREPISOVALI HISTÓRIU

Po štvrtýkrát sa v letnom období stala CHTELNICA miestom, kde sa stretávajú naozaj „zocelení“ jedinci, aby pokorili Malé Karpaty v aktuálne najdlhšom horskom dia kovom behu a pochode na našom území.

Stretáva sa tu h stka, ako my hovorievame, „nie úplne zdravých“, aby zistili, o znamená pochodova, beža vä šinou celý jeden víkend bez výraznejšieho oddychu s nami „obdobne postihnutými“, ktorí pre nich toto potešenie už štvrtý rok zabezpe ujeme.

Prví na Slovensku

Tento ro ník bol naozaj výnimo ný. Hlavná trasa totiž merala 204 km a výškové prevýšenie 7400 m. Familiárne povedané, bola to „dvestovka“. A to je naozaj vážna vec, nako ko dia kový pochod s takouto d žkou v horskom teréne ešte v histórii na území Slovenska a ani iech doteraz nikto neorganizoval. Boli sme teda prví, a to nám, ako sa hovorí, už nikto nikdy nemôže vzia .

Tejto akcii predchádzali jej minulé ro níky, v ktorých sa hlavná trasa vždy o nie o predlžovala a po 180 km v roku minulom, bola dvestovka logickým vyústením nášho smerovania. V poslednom období popularita tzv. ultra-trailov prudko narastá, rovnako ako aj ich po et. Tých, u ktorých d žka presahuje 200 km však naozaj ve a nenájdete. V blízkom okolí sú to 2 podujatia v Po sku a v Ma arsku. Predposledný augustový víkend bol teda historickým mí níkom, kedy sa v priestoroch ZŠ Chtelnica zišlo nakoniec 36 odvážlivcov, odhodlaných pokori malokarpatský masív. Historický ro ník poctili svojou ú as ou okrem tradi ného po etného zastúpenia z iech a domoviny aj dvaja zástupcovia z Po ska a dvaja z Ma arska.

„Nech to dá, o to dá...“

Po krátkej inštrukcii presne o 22.00 hod. vyštartovalo do piatkovej noci (21. 8. 2015) už spomínaných 36 hrdinov na troch trasách. Okrem hlavnej s d žkou 204 km, bola pripravená ešte 170 km trasa (1 ú astník) a „najkratšia“ s d žkou cca 129 km (11 ú astníkov). Z toho je zrejme, že vä šina (24 borcov) si zvolila ten „najš avnatejší“ variant, zrejme pod a motta „nech to dá, o to dá...“

Kritériom trasy nebola len jej d žka, ale samozrejme aj iné dôležité faktory. Jednak približne rovnaké vzdialenosti medzi ob erstvovacími stanicami (cca 15 - 25 km), a tiež vedenie trasy cez, pod a možnosť, o najviac zaujímavých miest, ktoré by mal hlavne nová ik v tomto horskom masíve pozna . i už všetky hlavné malokarpatské 750-ky (Záruby – Vápenná – Vysoká), alebo miesta ako Vítek, Bradlo, Katarínka, Smolenický zámok, hrad ervený kame , Plavecké Podhradie s okolím, Kršlenica, ierna skala i Rozbeh.

Už od štartu sa pole ú astníkov pomaly, ale iste roz ahovalo a taktiež aj prerie ovalo. Zocelenos hlavných hrdinov umoc oval fakt,

že medzi tými, ktorí ukon ovali z rôznych dôvodov závod pred asne, boli prevažne, najmä zástupcovia najkratšieho variantu. Po asie, ktoré hrá pri takto dlhých podujatiach viac ako významnú úlohu, sme vybavili skoro ideálne. Trópy ustúpili a až na jednu kratšiu búrku, ktorá navyše nezastihla každého, sa ni vražedného z poh adu klímy nekonalo.

A tak sa po necelých 39 hodinách heroického výkonu v priestoroch cie a objavil ako prvý starý eský ultratrailový harcovník Honza SUCHOMEL, nasledovaný slovenskou dvojicou Peter MAZÁN a Martin KEREKEŠ. Štvorku doplnil alší skúsený borec od susedov, Petr HRUBÝ. Postupne sa do cie a v rozlí nom „štádiu rozkladu“ doplazilo až 14 borcov na hlavnej trase, medzi ktorými nechýbala po naozaj neskuto nom výkone jediná ú astníka nežného pohlavia Andrea NOVÁKOVÁ z iech. Sólo závod na trase B úspešne zvládol domáci Michal KME . Najkratšiu trasu, ktorú nakoniec dokon ilo 5 ú astníkov zvládol najrýchlejšie najdomácejší z domácich, Nahá an Maroš FAN OVI . Kompletne výsledky môžete nájs na webe podujatia: www.100mkmk.wbl.sk

o doda na záver? Prvý historický ro ník

pochodu s gigantickou d žkou 200 km sa nám, myslím si, celkom vydaril. Obrovskú zásluhu na tom samozrejme majú všetci, ktorí nám pri jej organizácii pomáhali. V prvom rade, už tradi ne, ZŠ Chtelnica a pani riadite ka Mgr. Ružena Luka ovi ová, ktorá nám poskytla dôležité štartovo-cie ové zázemie. Tiež náš každoro ný partner „READY2RUN“, ktorý nám pomáha, aspo symbolicky, oceni tých najlepších. No a samozrejme všetci „vypomáha i“ na šachovom poli karpatského masívu – udia na ob erstvovacích stanicách, ktorí boli ochotní obetova svoj as po as celého víkendu pre h stku sebatryznite ov. Týmto všetkým patrí naša obrovská v aka.

Historickú trasu v análoch slovenských dia kových behov a pochodov som symbolicky nazval „Cesta tie ového bojovníka“. Títo bojovníci vyhrávali v stredoveku najdôležitejšie bitky, aso za cenu vlastného obetovania. Všetci, ktorí sa v predposledný augustový víkend postavili na štartovú iaru nášho podutia síce nikoho neporazili, pokúsili sa však vyhra ten najdôležitejší boj - boj samého nad sebou. A za to im patrí úprimný obdiv a ocenenie.

Slavomír Glesk

• Inštrukcie pre bežcov. Foto: I. Cisár

5. ROČNÍK
**KLENOVSKÝ
KROS**
31.10.2015

ŠTART: 11:00
MIESTO: VÍTEK PRI CHTELNICI (okres Piešťany),
v závere doliny pri Chate Dolina
DLŽKA TRATE/ PREVÝŠENIE: cca 16 km/ 550 m

FACEBOOK.COM/KLEKRO2015
WWW.HORSKYBEH.SK

Silvia-Shop

Detský,
dámsky a pánsky

TEXTIL

Partizánska ul., Chtelnica

DÔLEŽITÉ TELEFÓNNE ÍSLA**PORUCHOVÉ LINKY**

Elektrina – 0800 111 567

ZMENA - Voda - 033 596 61 94

Plyn - 0850 111 727

Linka 112 - ties ové volanie

OBECNÝ ÚRAD

033/779 41 25, 033/779 42 05,

NOVÉ ÍSLO - 0901 910 009

Po	7.30-12.00	13.00 - 16.00
Ut	7.30 - 12.00	13.00 - 16:00
St	7.30 - 12.00	13.00 - 17.30
Št	nestránkový de	
Pi	7.30-12.00	13.00 - 14.30

OBECNÝ PODNIK SLUŽIEB

033/779 42 02

POŠTA Chtelnica

033/779 41 38

Po	7.30 - 11.30	14.00 - 15.30
Ut	7.30 - 11.30	
St	7.30 - 11.30	14.00 - 17.00
Št	7.30 - 11.30 14.00 - 15.30	
Pi	7.30 - 11.30	14.00 - 15.30

LEKÁRE

033/779 42 60

AMBULANCIA VŠEOBECNÉHO**LEKÁRA****MUDr. Lucia Gajdošová**

033/779 41 18

Po	07.00 - 13.00
Ut	07.00 - 13.00
St	12.00 - 16.00
Št	07.00 - 13.00
Pi	07.00 - 11.00

AMBULANCIA PRE DETI**A DORAST s. r. o.****MUDr. Marta Hermanová**

033/779 42 11, 0908 718 813

ZBERNÝ DVOR

pondelok, streda	15.00 - 17.00
sobota	10.00 - 13.00